

lige Synsforretninger. Ved Fratrædelsen skal Boligen med Tilliggende afleveres i forsvarlig Stand, eller Manglerne erstattes med Penge efter samme Syns Kjendelse, og har da Eftermanden, imod at modtage Pengebeløbet, selv at foranstalte Manglerne afhjulpne. For Krav til Anledning af Mangler ved Bolig med Tilliggende tilkommer der Statskassen Fortrinsret efter L. 5—14—37 lige med Huusleie og andre til samme Klasse hørende privilegerede Fordringer, ligesom Kravet kan dækkes ved Indeholbelse i den fratrædende Bruger's eller hans Enkes Pension, hvor saadan tilstaaes. Omkostningerne ved Overleveringen bæres af den tiltrædende Embedsmand.

Halm og Hø samt Gjødning maae ikke bortføres fra Præstegaardsavlingen.

Præsterne og de residerende Capellaner i Kjøbenhavn og i de andre Kjøbstæder faae, forsaavidt der ikke gives dem Embedsbolig, en efter Forholdene passende Huusleiegodtgjørelse. Naar der til et Kjøbstad kaldes hører Landsjogn, erholder Præsten tillige en passende Kjørselsgodtgjørelse. Disse Beløb bestemmes ved Lov, som forelægges den første Rigsdag, som træder sammen, efterat Ledighed har fundet Sted. Indtil en saadan Lov er vedtagen, kan Kirke- og Underviisningsministeren foreløbigt bestemme Beløbet, dog ikke for længere Tid end til Udløbet af det første efter Kaldelsen indtrædende Finantsaar.

Enhver Præst erholder ved sin første Ansættelse i et Embede, til hvilket er henlagt Jordlod, eengang for alle udbetalt et Beløb af 500 Rd.

§ 8.

Naar en Præst bliver syg eller svagelig, saa at han behøver stadig Hjælp til sin Gjeruing, kan der af Kirke- og Underviisningsministeren tilstaaes ham en aarlig Understøttelse af 200 Rd. til en personel Capellan. Denne Understøttelse kan dog ikke gives samme Præst i længere Tid end 5 Aar.

§ 9.

Indtægter, som ved Legater eller andre private Dispositioner maatte være tillagte et geistligt Embede paa en saadan Maade, at de efter de for dem gjældende Bestemmelser ikke lade sig

indbringe i Statskassen, vedblive fremdeles at tilflyde Embedet, saalænge der efter Indtægternes Oprindelse haaves Hjemmel derfor.

§ 10.

I det Naadensaar, der indtræder første Gang i et Præstekald, efterat denne Lov er traadt i Kraft, forholdes overensstemmende med de hidtil gjældende Regler med Hensyn til Indtægternes Fordeling. Er det den tiltrædende Præsts første Præsteembede, eller forflyttes han til Embedet fra et andet geistligt Embede med Naadensaar, oppebærer han kun Naadensaarets Indtægter under dette og nyder først den for Embedet bestemte faste Løn efter Naadensaarets Udløb. Er den nyansatte Præst derimod forflyttet fra et andet geistligt Embede med fast Løn, vedbliver han at oppebære sin faste Løn, hvormod Naadensaarets Indtægter deles mellem Statskassen og Formanden eller dennes Vo efter de ovennævnte hidtil gjældende Regler.

Naar Ledighed eengang har fundet Sted i et Præstekald, efterat denne Lov er traadt i Kraft, bortfalder Naadensaaaret for Fremtiden.

§ 11.

Naar en Præst afgaaer ved Døden i et Kald, hvor Bestemmelserne om Naadensaaaret ikke længere komme til Anvendelse, er hans Enke eller Familie berettiget til at forblive boende i Præstegaarden og benytte den dertil hørende Have og alle Udhus, saa og Græsningsen paa Præstegaardens Tilliggende samt det indbjerge Hø og Straa til Creaturerne, indtil den mindst 3 Maaneder efter Dødsfaldet indtrædende almindelige Foraars- eller Efteraarsflyttedag, imod at give den nye Præst, men ikke dennes Familie, passende Bolig og Forpleining i Præstegaarden samt besørge hans Kaldsreiser og udføre de i dette Tidsrum foresaldende nødvendige eller sædvanlige Markarbejder. I Mangel af mindelig Overenskomst ordnes det Nærmere i disse Henseender af Provsten. — Den Sæd, som efter Udsæd i den afsøede Præsts Tid høstes inden den mindst 3 Maaneder efter hans Dødsdag indtrædende almindelige Flyttedag, tilfalder hans Vo, der paa den anden Side er pligtigt